

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VI. Apollonius Magus sacerrimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

fatis acnte & solerter, imo vero incite & inepte ad ludificandos homines, confar-

cinandasque fabulas valde esse abufum. V. Mihi vero rem introspicienti, Pythagoricæ Philosophiæ penitus videtur addi-

ctus fuisse Philostratus. E qua disciplina quicunque prodierunt, quod jam supra monui, in *δωρυγασμοίς* & *ᾠδαδὲ θεοφύλαξ* fuerunt pronissimi, nihil non & fingere promti & credere. Testis aureum Pythagoræ femur, testis Abaridis sagitta, & quæcunque de Epimenide, Empedocle, aliisque ex Italica schola profectis memorantur. Vel primum legatur Philostrati caput, ex quo, velut ex ungue leonem, hominis propensum in Pythagoræ deliramenta animum & superstitionis credulitatem deprehendas. Pythagoræ sese assimilabat Alexander ille Pseudomantis Luciani. Eunapius quoque Pythagoricis opinionibus instructus, inanes passim fabulas colligit, easque Lectoribus haudquaquam persuadet ipse; persuasum duntaxat esse se declarat. Vitio hoc laborasse eruditos harum partium gregales caussatur Iamblichus, commemoratisque aliquot eorum figmentis, subiungit: *πάντα γὰρ ἀπὸ Λύκειου ὡς ὁμολοῖς, ποτὶ δὲ τὸ αὐτῶν πηδῶν* *ἢ πρὸς τοὺς τὸν δὲ ἰσοχῶντος μύθων ὁμομιμνήσκοντες*. Omnibus enim hujusmodi rebus adhibent fidem: multas etiam ex consimilibus rebus, quæ fabulose videntur, narrire ipsi quoque aggrediuntur. Et deinde: *ἄνευ πάντων τῶν ἑαῶν, οὐκ ἄνευ τοῦ ἐν θείῳ μιμνήσκοντες, ἀλλὰ τοὺς ἀποστολλῶντες οὐ γὰρ ἢ τὰ μὲν δωρᾶ ἢ τῶν τῶν δὲ ἀδωρᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν τοῦ σοφισμοῦ, ἀλλὰ πάντα δωρᾶ*. Ad hæc omnia, non se quidem, verum qui se incredulos præstiterint, solidas esse veniunt: nec enim quædam esse in Deorum potestate, quedam vero secus, ut opinantur qui incumbunt sapientiæ studiis, sed omnia à Diis fieri posse.

VI. Interim, si quis ex me percontetur quid de Apollonio censeam, vasserimum eum, facerrimumque fuisse Magum respondebo. Vulgo receptam hanc fuisse aetate opinionem ipse fatetur Philostratus initio operis, eamque præcipue evellendam sibi proposuit. Hoc ipsi crimen impedit Euphrates Tyrius, Philosophus, vel Apollonii ipsius testimonio, sapientissimus. Eandem ob causam Eleusini ipsum facris arcuit Hierophanta, & ab antro Trophonii Sacerdotes excluderunt. Pro Mago à Domitiano captus, & in carcerem detrusus est. Magis ipse Babylonis, noxiæ & occultæ Magiæ studiosis, sapientiæ laudem tribuit. Brachmanes, quos præstigiatores agnoscit Philostratus, Deos ac magistros suos, sapientes ac beatos Apollonius nuncupat. Lucianus Alexandri Abonitichitæ sutelas & dolos elegantissime narrans, eum ait applicuisse se præstigiatori cuidam Tyaneo, ἢ ἀπολλωνίῳ τῷ τραπεζίτῳ οὐλοῦ. *Ἐργὸν, ἅ τὸ πᾶσαν ἀπὸ τῶν ἑαῶν ἰδύσαντες*. *Uni ex iis quibus magna intercesserat cum Apollonio Tyaneo familiaritas; quique ejus tragædiam novebant.* Quibus verbis satis indicat vir solertissimus suam de Apollonio sententiam. Mæcragenes ipse, qui vitam Apollonii literis commendavit, non dubitat eum appellare Magum, atque etiam veneficum à Philosophis habitum fuisse testimonio suo confirmat, auctore Origene in libris contra Celsum. Atque Mæcrageni, ob hanc, opinor, ipsius confessionem fidem detrahi Philostratus iussit. Xiphilinus ex Dione tradit Caracallam Magis & præstigiatoribus adeo delectari solitum, ut Apollonium honoribus & monumento etiam, qualia consecrantur Heroibus, coluerit. Magi denique nomine vulgo esse affectum testatur Hieronymus. Frustra vero in purgando Apollonio & Magiæ nota ab eo eluenda se torquet Philostratus: nec quicquam in causam ipsius prodest, quod afferit, futura Apollonium non prænovisse, vel idola scitendo, vel inhumanis quibusdam sacrificiis, vel incantamentis, aut unktionibus; sed ex signis quæ ipsi à Dns portenderentur, & ex rerum serie, quam fata ipsa contexuissent: nam nec signa illa expressit Philostratus, nec ex rerum contextu ea prænovisci potuerunt ab Apollonio, quæ prænovisse ipsum scribit. Noxia præterea & magica carmina secreto pronuntiari possunt, etiam incensius qui proxime adsunt. Deinde sexcenta sunt alia arcana divinationis genera, à viris doctis accurate distincta & notata, quibus uti Apollonius potuit. Quod autem alio loco queritur Philostratus, propterea in Magiæ suspicionem venisse Apollonium, quod Babylonis Magos, Brachmanas, & Gymnosophistas adierit, frustra est; graviores enim longæ extant causæ, propter quas Magiæ reus peragitur. Quanquam ob hæc ipsa, si minus convictum, at hujus certæ impietatis suspectum habere possumus: nam ex veteri barbarorum horumque Philosophorum Magia multum deflexerat recentior illa, & à præclaris naturæ studiis ad damnosas & nefarias artes sese demiserat, quod tota Philostrati narratio patet. Quis vero eum putet, qui cum Magis conversatus, eorum præceptis institutus, eos demiratus, miraculisque laudibus extollere solitus sit, ipsum vetita hujus Magiæ expertem mansisse; præsertim qui ea edere opera consuevisset, in quibus edendis præcipuum artis suæ fructum Magi collocant?

Philostratus aliqua Pythagorica, Philosophia additi, mendaces & creduli.

Iambl. Vit. Pyth. cap. 28.

Apollonius Magus facerrimus. Philostr. libr. 1. cap. 1. & 2.

Philostr. libr. 4. cap. 6. & libr. 8. cap. 8. Philostr. libr. 7. cap. 14. Philostr. libr. 1. cap. 18. Lucian. Pseud.

Origen. contra Cels. libr. 6. Philostr. libr. 1. cap. 1. Xiphil. in Caracall. Hieron. Epist. ad Paulin. Philostr. libr. 5. cap. 4.

Philostr. libr. 1. cap. 1.